

CZY LUTERANIE MOGĄ MODLIĆ SIĘ ZA UMARŁYCH?

To pytanie stawia często wielu ewangelików – luteran, ale także bracia i siostry innych konfesji. W Biblii nie ma takiego zakazu, ani nakazu.

Ale w jednej w niekanonicznych ksiąg biblijnych, które nie weszły do protestanckiego kanonu Biblii, ale o których ks. dr Marcin Luter powiada, że można z pożytkiem czytać, które były w ewangelickich wydaniach Biblii i dzisiaj znowu do nich wracają jako „dodatek” jest na ten temat jest jasna wypowiedz. Mianowicie czytamy w Księdze Machabejskiej w rozdziale 2 i w wierszach 12, oraz od 43 do 46 takie słowa:

„A tak świętą i zbawienną jest rzeczą modlić się za umarłych, aby byli od grzechów rozwiązani.”

Słowa te poprzedza tekst, który mówi o dzielnym mężu imieniem Judas, który zarządził składkę, aby za te pieniądze złożono ofiarę w Jerozolimie za grzechy zmarłych, którzy zginęli na wojnie, nie porzucając jednocześnie myśli i nadziei o ich zmartwychwstaniu.

Kościół katolicki uznał, że taką ofiarą za grzechy żywych, ale i umarłych jest Eucharystia – Wieczerza Pańska, którą w sposób bezkrwawy składa kapłan we mszy świętej.

Tego nie zaakceptowała Reformacja XVI wieku. Dlatego tej sprawie jasno i wyraźnie poświęcono artykuł w *Apologii Konfesji Augsburskiej*, czyli w *Obronie Wyznania Augsburskiego*, artykuł „O mszy za umarłych” (polskie wydanie str. 311, czeskie wydanie str. 249). Są tu zawarte słowa, które z punktu widzenia luteranckiego problem zupełnie rozwiązują:

„... scimus veteres loqui de oratione pro mortuis...”, co znaczy po polsku: *„To wiemy, że dawni autorowie mówią o modlitwie za umarłych, KTÓREJ NIE ZAKAZUJEMY, lecz nie godzimy się na odprawianie Wieczerzy Pańskiej ZA umarłych na podstawie samego jej dokonania (ex opere operato)”*.

Wśród naszych wiernych istnieje nieraz pewne nieporozumienie dotyczące modlitwy za umarłych. Cos innego bowiem jest modlić się za umarłych, a cos innego sprawować mszę jako ofiarę przebłagalną z Ciała i Krwi Pańskiej za dusze umarłych.

Luteranizm powiada więc: jest dozwolone modlić się za umarłych i jest niedozwolone za nich składać we mszy św. Ofiarę z Ciała i Krwi Pańskiej. Jest tu wielka różnica pomiędzy jednym a drugim

Dlaczego miałbym jednak zapomnieć w modlitwie zarówno dziękczynnej, jak i błagalnej o kimś kto był mi drogi i bliski, kogo kochałem, kto tak wiele w życiu uczynił dla mnie. Dlaczego miałbym w modlitwie zapomnieć za tych, którzy nagle odeszli z tego świata, którzy zginęli w wypadkach i katastrofach? Jeśli za nich modliłem się za życia, dlaczego miałbym o nich zapomnieć gdy z tego świata już odeszli? Tymbardziej jeśli księgi wyznaniowe luteranizmu, które są dla nas „kluczem” do lepszego zrozumienia Pisma Świętego, tego nam nie zakazują?

Księgi wyznaniowe luteranizmu zakazują po prostu nie modlitwy za umarłych, lecz składania za nich ofiary mszy św. Dlatego luteranie nie powinni pozwalać, aby za nich po ich śmierci, lub za innych umarłych luteran odprawiano mszę św. Katolicką. Bo taka myśl jest obca duchowi luteranickiemu, gdyż jedyną ofiarę, która nigdy nie może być powtórzona w sposób bezkrwawy, jest krwawa ofiara Pana Jezusa na krzyżu Golgoty za nasze grzechy. Kto tą ofiarę za życia przyjmował, ten i po śmierci będzie zbawiony, jak mówi Apostoł Paweł do zboru w Tesalonikach: *„A nie chcemy, bracia, abyście byli w niepewności co do tych, którzy zasnęli, abyście się nie smucili, jak drudzy, którzy nie mają nadziei.”* (1 Ts 4,13)

Ofiara, którą Pan Jezus złożył na krzyżu Golgoty jest ofiarą za żywych i dla żywych. Dlatego luteranizm nie wyklucza w czasie pogrzebu sprawowania Komunii Świętej dla żywych, dla tych, którzy pozostali, którzy są zasmuceni, którzy potrzebują umocnienia i pocieszenia.

Dwaj wielcy luteranie, którzy żyli na przełomie XX i XXI wieku, a więc w naszych czasach, mieli to pragnienie, aby w czasie ich pogrzebów, odbyła się Eucharystia dla ich rodzin, wokół ich trumien. Mieli to życzenie aby „*Kościół ziemski*” połączył się z „*Kościółem niebiańskim*” w wielkim uwielbieniu majestatu Bożego: „Święty, święty, święty...”

Byli to: **ks. biskup prof. dr Joachim Heubach** (zm. 29 X 2000 r. w Fissau / Eutin), biskup Kościoła Krajowego Schaumburg - Lippe, oraz przewodniczący Luterskiej Konferencji Liturgicznej Niemiec i później prezydent Martin-Luther-Bund (Związku Marcina Lutera) w Erlangen, oraz **ks. biskup prof. dr Christian Zippert** (zm. 15 VIII 2007 r. w Marburgu), członek i „starszy” Bractwa Archanioła Michała, Luterskiej Konferencji Liturgicznej Niemiec i biskup Kościoła Krajowego w Kassel.

Tak wspominała małżonka biskupa J. Heubacha, pani Hildegarda Heubach w liście do przyjaciół z dnia 12 grudnia 2000 r. o pogrzebie swego męża:

„... *Było to piękne nabożeństwo (pogrzebowe), które mogliśmy przeżyć w Eutin w kościele św. Michała. Wielkie zgromadzenie zborowe, które jeszcze raz razem z nami świętowało Wieczerną Świętą, podczas której trumna z Achimem stała w centrum. Taka bowiem była suma jego nauki...*” Tego życzył sobie w swoim testamencie, gdyż „*Ciało i Krew Jezusa Chrystusa strzeże nas do życia wiecznego.*”

A o pogrzebie biskupa Christiana Zipperta czytamy, że odbył się w niedzielę, dnia 19 sierpnia 2007 r. w ogromnym kościele św. Elżbiety w Marburgu i zgodnie z jego testamentem żona rodem z Katowic, dzieci i rodzina, oraz wielu przyjaciół i wiernych przystąpiło w czasie pogrzebu do Komunii Świętej.

Tak więc Sakrament Ołtarza sprawowany w Kościele Luterskim w czasie pogrzebu **jest posileniem** dla zasmuconych, a **nie ofiarą** za zmarłego. Tu teologia luterska i katolicka różnią się zasadniczo.

Komunii Św. jako posilenia dla żywych Kościół nasz nie odmawia pozostałej rodzinie. Dlatego też przy wspomnieniach umarłych po 40 dniach (6 tygodniach), po roku lub po roku liczonemu od 6 tygodni po pogrzebie, czyli roku i 6 tygodniach, często wspominający swoich zmarłych dla swego posilenia duchowego przystępują do Sakramentu Ołtarza.

Także w naszych Agendach pogrzebowych i śpiewnikach kościelnych [ŚE 901-955] znajduje się wiele modlitw i pieśni za tych, którzy odeszli. Są to niekiedy modlitwy dziękczynne za ich życie, ale też i modlitwy przyczynne o ich zbawienie.

„*Wspomnijcie wraz w swych modłach nas, przed Panem chcemy wspomnieć was*”. [ŚE 955]